

[Forsvarsministeren.]

militærtjeneste vil blive skærpede, således at fysisk og psykisk dårligt egnede såvidt muligt bliver skilt fra allerede på sessionerne. Hidtil har fremgangsmåden været den, at et ret stort antal af dem blev indkaldt og derefter hjemsendt, når deres mindre gode anlæg for militærtjeneste var konstateret.

Den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Møller, har spurgt mig, om forsvarsstyrelsen har været tilkaldt til forhandling om det militære afsnit i aftalen mellem regeringen og det radikale venstre. Nej, det har den ikke af den simple grund, at det også for forsvarets vedkommende drejede sig om aftaler med politisk, økonomisk og finansiel begrundelse.

Den konservative ordfører havde kritiske bemærkninger om genindkaldelsernes udsættelse til 1956. Der er nogle, som har en moralsk ret til at beklage, at det blev et af forligets resultater. Men det ærede medlem hr. Aksel Møller har det i hvert fald ikke af den simple grund, at han sad i den regering, som forhandlede med NATO i 1951, 1952 og 1953 om genindkaldelser og skabte illusioner i NATO, men uden at han og hans kolleger sikrede eller forberedte noget grundlag for en løsning.

Regeringen har advaret mod den illusion, at general Gruenthers råd i juli om opretholdelse af 18 måneders tjenestetid og udsættelse af genindkaldelserne indtil videre kunne opfattes som en tilkendegivelse af, at genindkaldelserne kunne udskydes til en fjern fremtid.

Det tidspunkt, hvorfra NATO måtte ønske genindkaldelser gennemført i Danmark, når 18 måneders tjenestetid udelukkede, at det kunne ske i år og måske heller ikke til næste år, blev ikke omtalt i general Gruenthers råd i juli til regeringen. Men det var regeringens skøn, at fristen til dette tidspunkt var forholdsvis kort. Denne vurdering har nu vist sig at være rigtig.

I begyndelsen af september modtog regeringen en henstilling fra NATOs militære hovedkvarter om at søge hæren reorganiseret inden begyndelsen af 1957, så genindkaldelser blev et fast led i hærens organisation. Tidspunktet står i forbindelse med en forhåbning om, at NATOs væsentlige militære bidrag til dækning af Danmark skulle

kunne være opstillet fra 1957, hvis Vesttyskland i nær fremtid kommer ind i NATO. Samme henstilling er rettet til andre NATO-lande.

Til det ærede medlem hr. Aksel Møllers kritik og mistænkeliggørelse af min virksomhed hørte også en forespørgsel til mig om flyvevåbnet. Jeg synes ærlig talt, det ærede medlem hr. Aksel Møller, i betragtning af, hvad flyvevåbnet har været ude for, trods alt i den politiske propaganda mod den nuværende regering og dens forsvarsminister skulle have givet afkald på det nye forsøg på at skabe uro omkring flyvevåbnet, startet i „Nationaltidende“, som har gjort det til et speciale at øse af plumrede kilder for at få stof til politiske angreb på regeringen. Hvis det ærede medlem hr. Aksel Møller ville have gjort noget godt for flyvevåbnet, så havde han oplyst, at det ved det reorganiseringarbejde, som er foretaget med udenlandske eksperter værdifulde bistand, er lykkedes at begrænse antallet af katastrofale nedstyrtninger. Det gjorde han ikke. Derimod spørger han, om flyvevåbnet til drift og vedligeholdelse i det kommende finansår vil få de penge, som det har brug for. Flyvevåbnets ledelse har bedt forsvarsministeriet om 120 mill. kr. Det vil få 118 mill. kr. og 60 mill. kr. til betaling af bestilt materiel.

Den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Møller, ville endvidere gerne vide noget om flyvevåbnets radarvarslingssystem, og om der ikke var en radarvarslingsstation i Nordjylland, som ikke er påbegyndt. Jeg minder om den kampagne, der blev iværksat mod mig i konservative blade med „Nationaltidende“ og „Jyllandsposten“ i spidsen, da overflyvningerne i sommer afslørede mangler ved radarvarslingen. Det er et af de værste eksempler på de metoder, der anvendes for at mistænkeliggøre den nuværende regerings behandling af forsvarsproblemerne, et af de værste eksempler på den kampagne, der har været iværksat mod regeringens forsvarsminister, uden at man har haft det svageste saglige grundlag derfor.

Opbygningen af et selvstændigt dansk flyvevåben blev påbegyndt i oktober 1950. Få uger senere trådte det første ministerium Hedtoft tilbage. Der gik derefter tre år — tre år — med et venstre-konservativt